Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 9. júna 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Odpad — Preprava — Nariadenie (ES) č. 1013/2006 — Článok 2 bod 35 písm. g) bod iii) — Nezákonná preprava — Nesprávne alebo nekoherentné informácie vyplnené v dokumente uvedenom v prílohe VII tohto nariadenia — Článok 50 ods. 1 — Sankcie uplatniteľné v prípade porušenia ustanovení daného nariadenia — Proporcionalita“

Vo veci C-69/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Správny a pracovný súd v Budapešti, Maďarsko) z 2. februára 2015 a doručený Súdnemu dvoru 16. februára 2015, ktorý súvisí s konaním:

Nutrivet D.O.O.E.L.

proti

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Lycourgos (spravodajca), E. Juhász, C. Vajda a K. Jürimäe,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, G. Koós a M. Tátrai, splnomocnení zástupcovia,

— luxemburská vláda, v zastúpení: D. Holderer, splnomocnená zástupkyňa,

— holandská vláda, v zastúpení: B. Koopman, M. Bulterman a H. Stergiou, splnomocnené zástupkyne,

— Európska komisia, v zastúpení: L. Havas, A. Sipos a D. Loma-Osorio Lerena, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: maďarčina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii), článku 18 ods. 1 písm. a) a článku 50 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 2006, s. 1), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (EÚ) č. 255/2013 z 20. marca 2013 (Ú. v. EÚ L 79, 2013, s. 19, ďalej len „nariadenie č. 1013/2006“), ako aj bodu 15 prílohy I C tohto nariadenia.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Nutrivet D.O.O.E.L. na jednej strane a Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Štátna inšpekcia na ochranu životného prostredia a prírody, ďalej len „štátna inšpekcia“) na druhej strane vo veci správnych pokút, ktoré uvedená inšpekcia uložila za porušenie právnej úpravy týkajúcej sa prepravy odpadu.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 1, 7, 15, 21 a 33 nariadenia č. 1013/2006 stanovujú:

„1. Hlavným a prevládajúcim cieľom a zložkou tohto nariadenia je ochrana životného prostredia, jeho účinky na medzinárodný obchod sú len vedľajšie.

…

7. Je dôležité organizovať a regulovať dozor a riadenie prepravy odpadu spôsobom, ktorý zohľadňuje potrebu zachovať, chrániť a zlepšovať kvalitu životného prostredia a ľudského zdravia a ktorý podporuje jednotnejšie uplatňovanie nariadenia v celom Spoločenstve.

…

15. V prípade prepravy odpadu uvedeného v prílohe III, IIIA a alebo IIIB určeného na činnosti zhodnotenia je vhodné zabezpečiť minimálnu úroveň dohľadu a riadenia tým, že sa vyžaduje, aby takúto prepravu sprevádzali určité informácie.

…

21. V prípade prepravy odpadu určeného na zhodnotenie by mali byť členské štáty schopné zaistiť, že zariadenia na nakladanie s odpadom, na ktoré sa vzťahuje smernica [Rady] 96/61/ES [z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, 1996, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80), zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 (Ú. v. EÚ L 33, 2006, s. 1)], uplatňujú najlepšie dostupné techniky definované v tejto smernici v súlade s povolením zariadenia. Členské štáty by mali byť takisto schopné zabezpečiť, aby sa odpad spracovával v súlade s právne záväznými normami ochrany životného prostredia v súvislosti s činnosťami zhodnocovania ustanovenými v právnych predpisoch Spoločenstva a aby sa pri zohľadnení článku 7 ods. 4 smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 2006/12/ES [z 5. apríla 2006 o odpadoch

(Ú. v. EÚ L 114, 2006, s. 9)] s odpadom nakladalo v súlade s programami odpadového hospodárstva vytvorenými podľa tejto smernice na účely uplatňovania právne záväzných povinností zhodnocovať a recyklovať ustanovených v právnych predpisoch Spoločenstva.

…

33. Mali by sa prijať potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že v súlade so smernicou 2006/12/ES a inými právnymi predpismi Spoločenstva o odpade sa s odpadom prepravovaným v Spoločenstve a s odpadom dovezeným do Spoločenstva nakladá počas prepravy a aj pri zhodnocovaní alebo zneškodňovaní v krajine určenia tak, aby sa neohrozilo ľudské zdravie a nepoužili postupy alebo metódy, ktoré by mohli poškodiť životné prostredie. …“

4 Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006 stanovuje, že týmto nariadením sa zavádzajú postupy a kontrolné režimy prepravy odpadu v závislosti od pôvodu, miesta určenia a trasy prepravy, druhu prepravovaného odpadu a typu predpísaného nakladania s odpadom na mieste jeho určenia.

5 Článok 2 tohto nariadenia, s názvom „Vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

…

12. ‚obchodník‘ je každý, kto je činný ako príkazca v súvislosti s kúpou a následným predajom odpadu, vrátane takých obchodníkov, ktorí tento odpad nemajú fyzicky v držbe, a ako je to definované v článku 12 smernice 2006/12/ES;

13. ‚sprostredkovateľ‘ je každý, kto zariaďuje zhodnotenie alebo zneškodnenie odpadu v mene iných, vrátane takých ‚sprostredkovateľov‘, ktorí odpad nemajú fyzicky v držbe, ako je to uvedené v článku 12 smernice 2006/12/ES;

14. ‚príjemca‘ je osoba alebo podnik pod jurisdikciou krajiny určenia, ktorej alebo ktorému sa odpad odosiela na účely zhodnotenia alebo zneškodnenia;

15. ‚oznamovateľ‘ je:
    a) v prípade prepravy odpadu pochádzajúceho z členského štátu: akákoľvek fyzická alebo právnická osoba pod jurisdikciou tohto členského štátu, ktorá plánuje uskutočniť prepravu odpadu alebo ktorá plánuje nechať uskutočniť prepravu odpadu a na ktorú sa previedla povinnosť urobiť oznámenie. Oznamovateľ je jedna z osôb alebo organizácií uvedených v zozname uvedenom nižšie, vybraná v súlade s hierarchiou uvedenou v tomto zozname:

    …
    iv) registrovaný obchodník, ktorého pôvodný pôvodca, nový pôvodca alebo zariadenie na zber odpadu uvedení v bodoch i), ii) a iii) na základe súhlasu písomne oprávnili, aby konal ako oznamovateľ v ich mene;
    v) registrovaný ‚sprostredkovateľ‘, ktorého pôvodný pôvodca, nový pôvodca alebo zariadenie na zber odpadu uvedení v bodoch i), ii) a iii) na základe súhlasu písomne oprávnili, aby konal ako oznamovateľ v ich mene;

…

22. ‚krajina odoslania‘ je akákoľvek krajina, z ktorej sa má začať plánovaná preprava alebo z ktorej sa začala preprava;

23. ‚krajina určenia' je akákoľvek krajina, do ktorej má smerovať plánovaná preprava alebo do ktorej smeruje preprava na to, aby sa tu odpad zhodnotil alebo zneškodnil, alebo na účely nakladania pred zhodnotením alebo zneškodnením v oblasti, ktorá nie je pod národnou jurisdikciou žiadnej krajiny;

…

35. ‚nezákonná preprava' je akákoľvek preprava odpadu uskutočnená:

…

c) so súhlasom, získaným od príslušných dotknutých orgánov falšovaním, skreslením skutočnosti alebo podvodom, alebo

…

g) ktorá v súvislosti s prepravou odpadu, ako je uvedená v článku 3 ods. 2 a 4, vyplynula z:

…

iii) prepravy uskutočnenej takým spôsobom, ktorý nie je špecifikovaný v dokumente uvedenom v prílohe VII."

6 Článok 3 nariadenia č. 1013/2006 s názvom „Celkový procedurálny rámec" vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Preprava nasledujúcich odpadov určených na zhodnotenie podlieha všeobecným požiadavkám na informácie uvedeným v článku 18, ak množstvo prepravovaného odpadu presiahne 20 kg:

a) odpad uvedený v prílohe III alebo IIIB;

…"

7 Článok 18 tohto nariadenia s názvom „Odpad, ktorý musí byť sprevádzaný určitými informáciami" stanovuje:

„1. Odpad uvedený v článku 3 ods. 2 a 4, ktorý je určený na prepravenie, podlieha nasledujúcim procedurálnym požiadavkám:

a) Na účely uľahčenia sledovania prepráv takéhoto odpadu osoba pod jurisdikciou krajiny odoslania, ktorá zariaďuje prepravu, zabezpečí, aby odpad sprevádzal dokument uvedený v prílohe VII.

b) Dokument uvedený v prílohe VII podpíše ešte pred prepravou osoba, ktorá zariaďuje prepravu, a po prijatí príslušného odpadu ich podpíše zariadenie na zhodnocovanie odpadu alebo laboratórium a príjemca.

…

3. Členský štát môže v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi vyžadovať na účely kontroly, uplatňovania, plánovania a štatistiky informácie, ako je to uvedené v odseku 1, o preprave, na ktorú sa vzťahuje tento článok.

…"

8 Článok 24 tohto nariadenia s názvom „Spätné prevzatie v prípade nezákonnej prepravy“ stanovuje:

„1. Ak príslušný orgán odhalí prepravu ktorú považuje za nezákonnú, okamžite o tom informuje ostatné príslušné dotknuté orgány.

2. Ak je za nezákonnú prepravu zodpovedný oznamovateľ, príslušný orgán miesta odoslania zabezpečí, aby tento odpad:

a) prevzal späť oznamovateľ *de facto* alebo, ak sa oznámenie nepodalo,

b) prevzal späť oznamovateľ *de iure* alebo, ak to nie je možné,

c) prevzal späť príslušný orgán miesta odoslania sám alebo fyzická alebo právnická osoba v jeho mene alebo, ak to nie je možné,

d) bol alternatívne vhodným spôsobom zhodnotený alebo zneškodnený v krajine určenia alebo v krajine odoslania; toto uskutoční príslušný orgán miesta odoslania sám alebo fyzická alebo právnická osoba v jeho mene alebo, ak to nie je možné,

e) bol alternatívne vhodným spôsobom zhodnotený alebo zneškodnený v inej krajine; toto uskutoční príslušný orgán miesta odoslania sám alebo fyzická alebo právnická osoba v jeho mene, ak s tým všetky príslušné dotknuté orgány súhlasia.

…

3. Ak je za nezákonnú prepravu zodpovedný príjemca, príslušný orgán miesta určenia zabezpečí, aby tento odpad zhodnotil alebo zneškodnil spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia:

a) príjemca alebo, ak to nie je možné,

b) príslušný orgán sám alebo fyzická alebo právnická osoba v jeho mene.

…

9. V prípade nezákonnej prepravy, ako je definovaná v článku 2 bode 35 písm. g), osoba, ktorá prepravu zariadila, má tie isté povinnosti, aké sa v tomto článku ukladajú oznamovateľovi.

…“

9 Článok 42 tohto nariadenia s názvom „Procedurálne požiadavky na dovoz z krajiny, ktorá je zmluvnou stranou Bazilejského dohovoru [o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní, podpísaného 22. marca 1989 a schváleného v mene Európskeho hospodárskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 93/98/EHS z 1. februára 1993 (Ú. v. ES L 39, 1993, s. 1; Mim. vyd. 11/018, s. 301)], alebo z iných oblastí počas krízovej alebo vojnovej situácie“, stanovuje:

„1. Ak sa odpad dováža do Spoločenstva z krajiny, ktorá je zmluvnou stranou Bazilejského dohovoru, a je určený na zneškodnenie, uplatnia sa obdobne ustanovenia hlavy II s úpravami a doplneniami uvedenými v odsekoch 2 a 3.

…

4. Preprava sa môže uskutočniť, len ak:

a) oznamovateľ dostal písomný súhlas od príslušného orgánu miesta odoslania, príslušného orgánu miesta určenia a, ak je to vhodné, príslušného orgánu tranzitu, a sú splnené stanovené podmienky;

b) uzavrela sa zmluva medzi oznamovateľom a príjemcom a je účinná, ako sa to vyžaduje v článku 4 bode 4 druhom pododseku a v článku 5;

c) bola poskytnutá finančná zábezpeka alebo rovnocenné poistenie, ktoré sú účinné, ako sa to vyžaduje v článku 4 bode 5 druhom pododseku a v článku 6, a

d) je zabezpečené nakladanie spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia, ako je uvedené v článku 49.

…“

10 Článok 45 nariadenia č. 1013/2006 s názvom „Procedurálne požiadavky na dovoz z krajiny, na ktorú sa nevzťahuje [rozhodnutie Rady OECD C(2001)107 final o revízii rozhodnutia C(92)39 final o riadení pohybu odpadov určených na zhodnotenie cez hranice štátov], ktorá je zmluvnou stranou Bazilejského dohovoru, alebo z iných oblastí počas krízovej alebo vojnovej situácie“, stanovuje:

„Ak bol odpad určený na zhodnotenie dovezený do Spoločenstva:

a) z krajiny, na ktorú sa nevzťahuje rozhodnutie [Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD)], alebo

…

uplatní sa obdobne článok 42.“

11 Článok 49 tohto nariadenia, nazvaný „Ochrana životného prostredia“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Pôvodca, oznamovateľ a ostatné podniky zainteresované do prepravy odpadu a/alebo jeho zhodnotenia, alebo zneškodnenia, podniknú kroky potrebné na zabezpečenie toho, aby sa s odpadom, ktorý prepravujú, nakladalo bez toho, aby sa pri tom ohrozovalo ľudské zdravie, a aby sa s ním nakladalo spôsobom prijateľným z hľadiska životného prostredia počas celej doby jeho prepravy a počas jeho zhodnotenia a zneškodnenia. Najmä pokiaľ sa preprava uskutočňuje v Spoločenstve, rešpektujú sa pri tom požiadavky článku 4 smernice 2006/12/ES a iné právne predpisy Spoločenstva o odpade.“

12 Článok 50 daného nariadenia s názvom „Uplatňovanie v členských štátoch“ stanovuje:

„1. Členské štáty prijmú predpisy o sankciách uplatniteľných v prípade porušenia ustanovení tohto nariadenia a podniknú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonania. Uvedené sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce. …

…

4. Súčasťou kontroly prepravy odpadov je kontrola dokladov, potvrdenie ich pravosti a, ak je to vhodné, fyzická kontrola odpadu.

…“

13 Bod 15 prílohy I C tohto nariadenia nazvanej „Osobitné pokyny na vyplnenie dokladu o oznámení a dokladu o pohybe“ znie:

„Príjemcom je spravidla zariadenie určené na zneškodňovanie alebo zhodnocovanie odpadu uvedené v položke 10. V niektorých prípadoch však príjemcom môže byť iná osoba, napríklad obchodník, sprostredkovateľ alebo právnická osoba, ako napríklad centrála alebo poštová adresa prijímajúceho zariadenia určeného na zneškodňovanie alebo zhodnocovanie odpadu v položke 10. Na to, aby mohol konať v pozícii príjemcu, musí obchodník, sprostredkovateľ alebo právnická osoba podliehať právomoci štátu určenia a musí byť vlastníkom alebo držiteľom iného práva, ktoré ho oprávňuje nakladať s odpadom v čase doručenia zásielky do štátu určenia. V týchto prípadoch je potrebné vyplniť v položke 2 informácie týkajúce sa obchodníka, sprostredkovateľa alebo právnickej osoby.“

14 V prílohe III nariadenia č. 1013/2006 sa nachádza „zoznam odpadov, na ktoré sa vzťahujú všeobecné požiadavky na informácie ustanovené v článku 18“, nazvaný „‚zelený‘ zoznam odpadov“ (ďalej len „zelený zoznam“).

15 V prílohe VII nariadenia č. 1013/2006, nazvanej „sprievodné informácie k prepravám odpadu, ako sa uvádzajú v článku 3 ods. 2 a… 4“, sa nachádza dokument uvedený v článku 18 ods. 1 tohto nariadenia (ďalej len „sprievodný dokument“). Táto príloha VII obsahuje nasledujúce informácie:

Informácie o preprave *(1)*

1. Osoba organizujúca prepravu: Meno/názov: Adresa: Kontaktná osoba: Tel.: Fax: E-mail:		**2. Dovozca/príjemca** Meno/názov: Adresa: Kontaktná osoba: Tel.: Fax: E-mail:
3. Skutočné množstvo: **kg:** **l:**		**4. Skutočný dátum prepravy:**
5. a) 1. dopravca *(2)*: Meno/názov: Adresa: Kontaktná osoba: Tel.: Fax: E-mail: Dopravné prostriedky: Dátum prevedenia: Podpis:	**5. b) 2. dopravca:** Meno/názov: Adresa: Kontaktná osoba: Tel.: Fax: E-mail: Dopravné prostriedky: Dátum prevedenia: Podpis:	**5. c) 3. dopravca:** Meno/názov: Adresa: Kontaktná osoba: Tel.: Fax: E-mail: Dopravné prostriedky: Dátum prevedenia: Podpis:
6. Pôvodca odpadu *(3)*: **Prvotný pôvodca (pôvodcovia), nový pôvodca (pôvodcovia) alebo zariadenie na zber:** Meno/názov: Adresa: Kontaktná osoba: Tel.: Fax: E-mail:		**8. Činnosť zhodnotenia (prip. zneškodnenia v prípade odpadu uvedeného v článku 3 ods. 4).** R kód/D kód: **9. Názov a zloženie odpadu:**
7. Zariadenie na zhodnocovanie ☐ **Laboratórium** ☐ Názov: Adresa: Kontaktná osoba: Tel.: Fax: E-mail:		**10. Identifikačné kódy odpadu (vpíšte príslušné kódy):** i) Príloha IX k Bazilejskému dohovoru: ii) Kód odpadu podľa OECD [ak sa líši od i)]: iii) Kód odpadu podľa Európskeho katalógu odpadov: iv) Národný kód:
11. Dotknuté krajiny/štáty:		
Vývoz/odoslanie	Tranzit	Dovoz/určenie
12. Vyhlásenie osoby organizujúcej prepravu: Vyhlasujem, že podľa môjho najlepšieho vedomia sú vyššie uvedené informácie úplné a pravdivé. Taktiež vyhlasujem, že s príjemcom boli dojednané účinné zmluvné povinnosti *(nevyžaduje sa pri odpade uvedenom v článku 3 ods. 4).* Meno: Dátum: Podpis:		
13. Podpis pri príjme odpadu príjemcom: Meno/názov: Dátum: Podpis:		
VYPLNÍ ZARIADENIE NA ZHODNOCOVANIE ODPADU ALEBO LABORATÓRIUM:		
14. Odpad prijatý v zariadení na zneškodňovanie ☐ **alebo v laboratóriu:** ☐ Prijaté množstvo: kg: l: Názov: Dátum: Podpis:		

(1) Sprievodné informácie k preprave odpadu zo zeleného zoznamu a určeného na zhodnotenie alebo odpadu určeného na laboratórnu analýzu v zmysle nariadenia (ES) č. 1013/2006.
(2) V prípade viac ako 3 dopravcov uviesť vyžadované informácie aj v časti 5 (a, b, c).
(3) Ak osoba organizujúca prepravu nie je pôvodca ani zariadenie na zber odpadu, treba uviesť informácie o pôvodcovi a zariadení na zber odpadu.

Maďarské právo

16 § 19 ods. 1 hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (zákon č. CLXXXV z roku 2012 o odpadoch, *Magyar Közlöny* 2012/160; ďalej len „zákon o odpadoch“) stanovuje:

„Na územie Maďarska možno doviezť odpad v súlade s ustanoveniami nariadenia [č. 1013/2006] a nariadenia vlády o cezhraničnej preprave odpadu.“

17 § 86 ods. 1 tohto zákona stanovuje:

„Fyzickým alebo právnickým osobám, samostatne zárobkovo činným osobám alebo subjektom bez právnej subjektivity, ktoré:

a) porušia ustanovenia právnej úpravy, priamo uplatniteľné ustanovenia právneho aktu Európskej únie alebo správne rozhodnutia o nakladaní s odpadom;

b) vykonávajú činnosť súvisiacu s nakladaním s odpadom, ktorá podlieha súhlasu alebo schváleniu príslušných orgánov, registrácii alebo oznámeniu tomuto orgánu, bez získania takéhoto súhlasu, schválenia alebo bez registrácie či oznámenia, alebo vykonávajú uvedenú činnosť spôsobom, ktorý sa odchyľuje od uvedených spôsobov, alebo

c) neinformovali alebo náležite neinformovali orgán ochrany životného prostredia o výrobe alebo vzniku vedľajších produktov alebo používajú, uvádzajú na trh alebo skladujú odpad ako produkty alebo ako vedľajšie produkty,

uloží príslušný orgán ochrany životného prostredia pokutu z dôvodu nakladania s odpadom v súlade s nariadením vlády, ktorým sa stanovuje spôsob ukladania pokút v oblasti nakladania s odpadom.“

18 § 1 hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. Kormányrendelet (nariadenie vlády č. 271/2001, ktorým sa stanovuje výška pokút v oblasti nakladania s odpadom a spôsob ich ukladania a určovania), z 21. decembra 2001 (*Magyar Közlöny* 2001/150., ďalej len „nariadenie vlády“), stanovuje:

„1. Výška pokuty – bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia § 2 ods. 4 až 8 a § 3 ods. 4, – je suma vyplývajúca z vynásobenia základných pokút stanovených v tomto nariadení koeficientmi zodpovedajúcimi faktorom upravujúcim tieto základné pokuty v súlade s ustanoveniami prílohy.

…

3. Základná výška pokuty uloženej z dôvodu nakladania s odpadom (ďalej len ‚základná výška‘) nepresiahne:

…

f) v prípade nezákonnej cezhraničnej prepravy odpadu, ktorý nie je nebezpečný, 200 000 HUF.

…

5. Sumu základnej pokuty možno určiť v rozmedzí od 25 % do 100 % súm uvedených v odsekoch 3 a 4 tohto paragrafu a v § 2 ods. 3 – s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 písm. e) tohto paragrafu –, ak páchateľ pred prijatím rozhodnutia o uložení pokuty napraví následky a ukončí protiprávny stav.“

19 Podľa § 3 tohto nariadenia vlády:

„1. Pri určovaní výšky pokuty sa najprv stanoví jej základná výška.

…

4. V prípade nezákonnej cezhraničnej prepravy odpadu (dovoz, vývoz alebo tranzit cez štátne územie) sa výška pokuty, ktorá sa má zaplatiť, vypočíta vynásobením základnej výšky pokuty stanovenej v súlade s § 1 ods. 3 písm. f) alebo g) tohto nariadenia s hmotnosťou odpadu. V prípade, že nemožno s presnosťou určiť hmotnosť odpadu, treba pri výpočte použiť priemernú hodnotu rozpätia hmotností vyjadrenú v tonách, ktorá sa určí odhadom.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

20 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že kontroly dvoch kamiónov zaregistrovaných v bývalej Juhoslovanskej republike Macedónsko, ktoré chceli vstúpiť na maďarské štátne územie, vykonané maďarskými orgánmi 15. a 18. októbra 2013, ukázali, že tieto kamióny prevážali zásielky predstavujúce 23,2 a 21,8 tony odpadového papiera, t. j. odpad uvedený na zelenom zozname. Pri každej z týchto zásielok bol priložený sprievodný dokument, ako aj medzinárodný nákladný list CMR.

21 Pokiaľ ide o prvú zásielku, v sprievodnom dokumente sa v kolónke 1 uvádzalo, že spoločnosť Nutrivet organizuje prepravu, a v kolónkach 2 a 7, že spoločnosť Hamburger Recycling Group GmbH so sídlom vo Wiener Neudorf (Rakúsko) bola dovozcom/príjemcom a zároveň zariadením na zhodnocovanie, zatiaľ čo medzinárodný nákladný list CMR uvádzal, že táto zásielka sa mala dodať spoločnosti Hamburger Hungária Kft., t. j. spoločnosti založenej podľa maďarského práva so sídlom v Dunaújváros (Maďarsko).

22 Pokiaľ ide o druhú zásielku, v sprievodnom dokumente sa v kolónke 1 uvádzalo, že spoločnosť Nutrivet organizuje prepravu, v kolónke 2, že spoločnosť Hamburger Recycling Group bola dovozcom/príjemcom, a v kolónke 7, že spoločnosť Hamburger Hungária bolo zariadením na zhodnocovanie, zatiaľ čo medzinárodný nákladný list CMR a ďalšie dokumenty predložené maďarským orgánom uvádzali, že táto zásielka sa má dodať do sídla spoločnosti Hamburger Hungária.

23 V kolónke 11 týkajúcej sa „dotknutých krajín/štátov“ sa v týchto dvoch sprievodných dokumentov uvádzali bývalá Juhoslovanská republika Macedónsko, Srbsko a Maďarsko.

24 Štátna inšpekcia konštatovala, že v prípade oboch týchto prepráv odpadu neboli sprievodné dokumenty v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 1013/2006, pretože obsah kolónok 2 a 7 nezodpovedal tomu, čo bolo uvedené v kolónke 11, a konečné miesto určenia týchto prepráv nebolo možné jasne určiť. V rámci konania, ktoré sa začalo proti spoločnosti Nutrivet, táto spoločnosť spolupracovala s daným štátnym orgánom najmä tým, že mu predložila 18. a 25. októbra 2013 nový sprievodný dokument, ktorý bol s ohľadom na každú túto prepravu opravený, ako aj ďalšie dokumenty, ktoré mali potvrdiť informácie uvedené v príslušnom opravenom dokumente. Z týchto dokumentov jasne vyplývalo, že príjemcom a konečným miestom určenia zásielky bola v oboch prípadoch Hamburger Hungária.

25 Štátna inšpekcia rozhodnutím z 30. októbra 2013 prijatým v súlade so zákonom o odpadoch uložila spoločnosti Nutrivet pokuty z dôvodu nesplnenia povinnosti v súvislosti s nakladaním s odpadmi a uložila tejto spoločnosti povinnosť nahradiť trovy správneho konania. Pokiaľ ide o prvú prepravu, výška pokuty bola stanovená na 1 160 000 HUF (približne 3 738 eur) a výška trov konania na 124 942 HUF (približne 402 eur). V prípade druhej prepravy bola výška pokuty stanovená na 1 090 000 HUF (približne 3 513 eur) a výška trov konania na 182 250 HUF (približne 587 eur). Táto inšpekcia odôvodnila svoje rozhodnutia tým, že vzhľadom na konštatovania zistené v rámci správneho konania boli sporné prepravy v zmysle článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii) nariadenia č. 1013/2006 nezákonné. Na účely určenia týchto pokút použila uvedená inšpekcia v súlade s nariadením vlády základnú sumu pre tento typ odpadu (200 000 HUF, t. j. približne 3 205 eur), ktorú znížila o maximálne možnú sadzbu 75 %, s cieľom zohľadniť spoluprácu spoločnosti Nutrivet. Následne vynásobila takto vypočítanú pokutu (50 000 HUF) hmotnosťou prepravovaného odpadu.

26 Nutrivet sa svojou žalobou podanou na Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Správny a pracovný súd v Budapešti, Maďarsko) domáha okrem iného zrušenia uvedených rozhodnutí. Tvrdí, že pojem „takým spôsobom, ktorý nie je špecifikovaný v dokumente uvedenom v prílohe VII“, uvedený v článku 2 bode 35 písm. g) bode iii) nariadenia č. 1013/2006 odkazuje na situáciu, v ktorej je z pohľadu ochrany životného prostredia podstatná informácia vynechaná alebo neuvedená, a nie situáciu, v ktorej sprievodný dokument obsahuje nesprávne informácie, hoci správne informácie jasne vyplývajú z iných dokumentov, ktoré sú dostupné. Žalobkyňa tiež tvrdí, že toto ustanovenie nemožno vykladať extenzívne, pretože v opačnom prípade by sa za nezákonnú prepravu mala považovať každá

preprava, ktorej sprievodný dokument bol vyplnený nesprávne, a že treba rozlišovať medzi prípadom, keď bola chyba spôsobená úmyselne s cieľom uviesť kontrolné orgány do omylu, a prípadom, keď k chybe došlo len v dôsledku nesplnenia povinnosti administratívneho charakteru.

27 Štátna inšpekcia navrhuje uvedenú žalobu zamietnuť. Tvrdí, že ku každej preprave tovaru, o ktoré ide vo veci samej, musí byť priložený sprievodný dokument, ktorý je riadne vyplnený v súlade s požiadavkami článku 18 prílohy VII nariadenia č. 1013/2006. Táto inšpekcia pripúšťa, že „dovozca/príjemca“, ktorý má byť uvedený v kolónke 2 daného dokumentu, sa môže líšiť od „zariadenia na zhodnocovanie“ uvedeného v kolónke 7, ale tvrdí, že v takom prípade musí sprostredkovateľ alebo obchodník podliehať podľa bodu 15 prílohy I C tohto nariadenia právomoci štátu určenia.

28 Na základe žiadosti vnútroštátneho súdu štátna inšpekcia výslovne priznala, že napriek tomu, že sprievodné dokumenty boli vyplnené nesprávne, poznala trasu odpadu. Tiež priznala, že neuplatnila postup stanovený v článku 24 nariadenia č. 1013/2006, neupovedomila príslušné orgány ani nenariadila spätné prevzatie zásielok odpadu považovaných za nezákonné.

29 Za týchto okolností Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Správny a pracovný súd v Budapešti) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa vychádzať z toho, že preprava odpadu sa uskutočňuje ‚takým spôsobom, ktorý nie je špecifikovaný v dokumente uvedenom v prílohe VII‘, v zmysle článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii) nariadenia č. 1013/2006, ak osoba, ktorá zariaďuje prepravu, vyplní kolónku 2 (‚dovozca/príjemca‘), kolónku 7 (‚zariadenie na zhodnocovanie odpadu‘) a kolónku 11 (‚dotknuté krajiny/štáty‘) tak, že vzniknú rozdiely medzi informáciami uvedenými v týchto kolónkach, hoci tieto informácie sú jasne uvedené v medzinárodnom nákladnom liste CMR (ako aj v iných dostupných dokumentoch)?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, možno pokutu uloženú z tohto dôvodu, ktorej výška sa rovná výške pokuty uloženej tomu, kto poruší povinnosť vyplniť dokument uvedený v prílohe VII nariadenia č. 1013/2006, pokladať za primeranú?

3. Je na konštatovanie, že ide o nezákonnú prepravu odpadu v zmysle článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii) nariadenia č. 1013/2006, nevyhnutné, aby ten, kto vyplní dokument uvedený v prílohe VII tohto nariadenia, uviedol správny orgán do omylu úmyselne?

4. Je na konštatovanie toho, že preprava odpadu, ktorá sa uskutočňuje ‚takým spôsobom, ktorý nie je špecifikovaný v dokumente uvedenom v prílohe VII‘, v zmysle článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii) nariadenia č. 1013/2006, je nezákonná, rozhodujúce, že informácie alebo údaje, ktoré nie sú špecifikované, sú relevantné z pohľadu ochrany životného prostredia? V prípade kladnej odpovede, aké informácie alebo údaje z dokumentu uvedeného v prílohe VII tohto nariadenia sa majú považovať za relevantné z pohľadu ochrany životného prostredia?

5. Možno konštatovať, že preprava odpadu sa uskutočňuje ‚takým spôsobom, ktorý nie je špecifikovaný v dokumente uvedenom v prílohe VII‘, v zmysle článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii) nariadenia č. 1013/2006 v prípade, ak správny orgán neuplatní postup stanovený v článku 24 tohto nariadenia, neupovedomí dotknuté orgány a nenariadi spätné prevzatie zásielky odpadu, ktorá sa považuje za nezákonnú?

6. Ako sa má chápať a skúmať právomoc v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1013/2006?

7. Ako sa má vykladať pojem uvedený v bode 15 prílohy I C nariadenia č. 1013/2006, podľa ktorého musí obchodník alebo sprostredkovateľ na to, aby mohol byť príjemcom, podliehať právomoci štátu určenia?“

Úvodné pripomienky

30 Na úvod treba uviesť, že ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, odpad, o ktorý ide vo veci samej, bol dovezený z tretieho štátu, konkrétne z bývalej Juhoslovanskej republiky Macedónsko. V otázkach položených vnútroštátnym súdom sa predpokladá, že ustanovenia článkov 42 a 45 nariadenia č. 1013/2006 sa v prejednávanom prípade neuplatnia.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a tretej až piatej otázke

31 Vnútroštátny súd sa svojou prvou a treťou až piatou prejudiciálnou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či sa má článok 2 bod 35 písm. g) bod iii) nariadenia č. 1013/2006 vykladať v tom zmysle, že preprava odpadu uvedeného v prílohe III tohto nariadenia, ktorý je určený na zhodnotenie, sa má v zmysle tohto ustanovenia považovať za nezákonnú, ak sprievodný dokument vzťahujúci sa na túto prepravu obsahuje nesprávne alebo nekoherentné informácie, pokiaľ ide o dovozcu/príjemcu, zariadenie na zhodnocovanie odpadu, ako aj dotknuté krajiny/štáty, a či majú na toto posúdenie vplyv skutočnosti, ako správne uvedenie týchto informácií v iných dokumentoch, ktoré boli predložené príslušným orgánom, úmysel uviesť tieto orgány do omylu, relevantnosť uvedených informácií z pohľadu ochrany životného prostredia a uplatnenie postupov uvedených v článku 24 daného nariadenia uvedenými orgánmi.

32 V tejto súvislosti treba na úvod uviesť, že v odôvodnení 1 nariadenia č. 1013/2006 sa uvádza, že cieľom tohto nariadenia je ochrana životného prostredia. Okrem toho podľa odôvodnenia 7 uvedeného nariadenia je dôležité organizovať a regulovať dozor a riadenie prepravy odpadu spôsobom, ktorý zohľadňuje potrebu zachovať, chrániť a zlepšovať kvalitu životného prostredia a ľudského zdravia.

33 Čo sa týka prepravy odpadu uvedeného na zelenom zozname, ktorý je určený na zhodnotenie, ako je odpad vo veci samej, odôvodnenie 15 toho istého nariadenia spresňuje, že je vhodné zabezpečiť minimálnu úroveň dozoru a kontroly tým, že sa má vyžadovať, aby takúto prepravu sprevádzali určité informácie.

34 Z tohto dôvodu na uľahčenie sledovania prepravy takéhoto odpadu z článku 18 nariadenia č. 1013/2006 vyplýva osobe podliehajúcej právomoci krajiny odoslania, ktorá zariaďuje prepravu, povinnosť zabezpečiť, aby odpad sprevádzal sprievodný dokument, pričom členské štáty môžu vyžadovať tento dokument na účely kontroly, uplatňovania tohto nariadenia, plánovania alebo štatistiky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2013, Ragn-Sells, C-292/12, EU:C:2013:820, bod 65). Keďže tento dokument predstavuje jediný detailný zdroj informácií o preprave odpadu vyplývajúci z tohto nariadenia, ktorý má umožniť príslušným orgánom dotknutých krajín splniť si svoju úlohu dozoru a kontroly vyplývajúcu z tohto nariadenia, musí byť riadne vyplnený osobou zariaďujúcou túto prepravu.

35 V tejto súvislosti treba uviesť, že informácie, ktoré musia byť povinne uvedené v sprievodnom dokumente, najmä pokiaľ ide o dovozcu/príjemcu, zariadenie na zhodnocovanie odpadu, ako aj dotknuté krajiny/štáty, umožňujú zabezpečiť primerané sledovanie prepravy. Tieto informácie sú relevantné nielen z pohľadu ochrany životného prostredia, ale aj nevyhnutné na správny výkon úloh dozoru a kontroly s cieľom zachovať, chrániť a zlepšovať kvalitu životného prostredia a ľudského zdravia.

36 Z toho vyplýva, že pokiaľ bola v sprievodnom dokumente niektorá informácia tohto typu nesprávna alebo nekoherentná, uvedené úlohy dozoru a kontroly nemohli byť v súlade s nariadením č. 1013/2006 zabezpečené, pretože ak neboli príslušné orgány riadne informované o skutočnostiach predmetnej prepravy, nemohli s ohľadom na túto prepravu zabezpečiť primerané sledovanie s cieľom zabrániť škodám na životnom prostredí, ako ani činnostiam, ktoré sú pre ľudské zdravie škodlivé.

37 V prejednávanej veci na jednej strane z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že sprievodné dokumenty, o ktoré ide vo veci samej, neuvádzali v kolónke 2 spoločnosť, ktorej bola preprava odpadu, o ktorú ide vo veci samej, skutočne určená, t. j. Hamburger Hungária so sídlom v obci Dunaújváros, ale inú spoločnosť usadenú v inom členskom štáte, t. j. Hamburger Recycling Group so sídlom vo Wiener Neudorf. Na druhej strane v kolónke 7 jedného z týchto dokumentov bola táto posledná uvedená spoločnosť spomenutá ako zariadenie na zhodnocovanie odpadu, hoci nie je usadená v krajine určenia uvedenej v kolónke 11 tohto dokumentu, t. j. v Maďarsku.

38 Vzhľadom na tieto chybné a nekoherentné údaje je zrejmé, že sprievodné dokumenty, o ktoré ide vo veci samej, neumožňovali samy osebe zabezpečiť sledovanie prepravy odpadu, o ktorý ide vo veci samej. Tieto prepravy odpadu treba preto považovať za nezákonné prepravy v zmysle článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii) nariadenia č. 1013/2006.

39 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že preprava takého odpadu, ako je uvedený v prílohe III tohto nariadenia, určeného na zhodnotenie, sa má považovať za nezákonnú v zmysle článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii) tohto nariadenia, pokiaľ sprievodný dokument obsahuje nesprávne alebo nekoherentné informácie, ako sú tie uvedené v sprievodných dokumentoch, o ktoré ide vo veci samej, týkajúce sa dovozcu/príjemcu, zariadenia na zhodnocovanie odpadu, ako aj dotknutých krajín/štátov.

40 Tento záver nemožno spochybniť tým, že informácie, ktoré sa vyžadujú v sprievodnom dokumente, sú správne uvedené v iných dokumentoch, ktoré boli príslušným orgánom predložené. V tejto súvislosti tiež nie sú relevantné ani neexistencia úmyslu, ani neuplatnenie postupov stanovených v článku 24 uvedeného nariadenia.

41 Treba totiž uviesť, že v článku 2 bode 35 písm. g) bode iii) nariadenia č. 1013/2006 sa nespomína ani jeden z týchto troch faktorov.

42 Presnejšie, pokiaľ ide po prvé o uvedenie informácií, ktoré majú byť uvedené v sprievodnom dokumente, v iných dokumentoch, treba poznamenať, že v tomto sprievodnom dokumente sa majú uvádzať detailné údaje o preprave odpadov tak, aby sa dosiahli ciele dozoru a kontroly, ktoré toto nariadenie sleduje. Taký dokument sa teda vyhotovuje podľa osobitnej právnej úpravy a sleduje dosiahnutie cieľov, ktoré sú vlastné právnej úprave týkajúcej sa prepravy odpadu, zatiaľ čo ostatné dokumenty, akými sú medzinárodný nákladný list CMR alebo faktúra, na tieto účely neslúžia.

43 Okrem toho z článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii) nariadenia č. 1013/2006 vyplýva, že spôsoby predmetnej prepravy odpadu musia byť špecifikované v sprievodnom dokumente a nie inde. Uvedená povinnosť môže uľahčiť sledovanie takej prepravy v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia a zabezpečiť účinnú kontrolu umožňujúcu okamžite posúdiť potrebu vykonať fyzickú kontrolu predmetného odpadu. Účinnosť kontrol odpadu pri preprave alebo doručení na miesto určenia je totiž vyššia na základe toho, že orgány štátu tranzitu alebo miesta určenia okamžite nadobudnú po nahliadnutí do sprievodného dokumentu vedomosť o potrebných údajoch bez toho, aby museli vykonať dodatočné kontroly, ktoré sú nevyhnutne zdĺhavé a nákladné, pretože si vyžadujú imobilizáciu predmetnej zásielky.

44 Po druhé, pokiaľ ide otázku, či úmysel uviesť príslušné orgány do omylu sa má zohľadniť pri rozhodnutí o tom, či preprava odpadu je v zmysle článku 2 bodu 35 písm. g) bodu iii) nariadenia č. 1013/2006 nezákonná, treba zdôrazniť, že zo znenia tohto ustanovenia nevyplýva, že nesprávne alebo nekoherentné informácie v údajoch, ktoré sa majú uviesť v sprievodnom dokumente uvedenom v prílohe VII daného nariadenia, musia byť dôsledkom podvodného konania.

45 Navyše bez ohľadu na to, či k chybe došlo úmyselne, alebo nie, nič to nemení na skutočnosti, že ak na jej základe dôjde k nezrovnalosti, kontrolné orgány dotknutých členských štátov sú povinné vykonať dodatočné kontroly, čím sa znemožní, aby sa vykonala bezprostredná kontrola prepravy len na základe prílohy VII nariadenia č. 1013/2006, takže tieto dva druhy chýb treba prinajmenšom v štádiu posúdenia porušenia posudzovať rovnakým spôsobom.

46 Po tretie, čo sa týka nezačatia postupov stanovených v článku 24 nariadenia č. 1013/2006, treba uviesť, že tento článok ani žiadne iné ustanovenie tohto nariadenia nestanovujú spojitosť medzi týmito postupmi a definíciou nezákonnej prepravy. Naopak, tento článok sa podľa svojho znenia týka jedine odpadu, ktorý je predmetom nezákonnej prepravy, pričom to, že sa nezačali uvedené postupy, nemôže mať vplyv na označenie predmetnej prepravy za nezákonnú prepravu v zmysle článku 2 bodu 35 tohto nariadenia.

47 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú a tretiu až piatu prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 2 bod 35 písm. g) bod iii) nariadenia č. 1013/2006 sa má vykladať v tom zmysle, že preprava odpadu uvedeného v prílohe III tohto nariadenia, ktorý je určený na zhodnotenie, sa má v zmysle tohto ustanovenia považovať za nezákonnú, ak sprievodný dokument vzťahujúci sa na túto prepravu obsahuje nesprávne alebo nekoherentné informácie, ako sú tie uvedené v sprievodných dokumentoch, o ktoré ide vo veci samej, pokiaľ ide o dovozcu/príjemcu, zariadenie na zhodnocovanie odpadu, ako aj dotknuté krajiny/štáty, bez ohľadu na správne uvedenie týchto informácií v iných dokumentoch, ktoré boli predložené príslušným orgánom, úmysel uviesť tieto orgány do omylu a uplatnenie postupov uvedených v článku 24 toho istého nariadenia uvedenými orgánmi.

O druhej otázke

48 Vnútroštátny súd sa svojou druhou prejudiciálnou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 50 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006 – podľa ktorého sankcie, ktoré ukladajú členské štáty v prípade porušenia ustanovení tohto nariadenia, musia byť najmä primerané – vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave ako vo veci samej, ktorá stanovuje, že v prípade, že sprievodný dokument obsahuje nesprávne alebo nekoherentné informácie, sa uloží pokuta, ktorej základná výška zodpovedá výške pokuty uloženej v prípade porušenia povinnosti vyplniť tento dokument.

49 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 50 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006 ukladá členským štátom povinnosť prijať „predpisy o sankciách uplatniteľných v prípade porušenia ustanovení tohto nariadenia…“ a spresňuje, že „uvedené sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce“. Je potrebné konštatovať, že uvedené nariadenie neobsahuje presnejšie pravidlá, pokiaľ ide o stanovenie uvedených vnútroštátnych sankcií, a nestanovuje ani nijaké výslovné kritérium na posúdenie primeranosti takýchto sankcií.

50 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pritom pri neexistencii zosúladenia právnej úpravy Únie v oblasti sankcií uplatniteľných v prípade nedodržania podmienok stanovených systémom zavedeným touto právnou úpravou majú členské štáty právomoc zvoliť si sankcie, ktoré sú podľa nich najvhodnejšie. Pri výkone svojich právomocí sú však povinné dodržiavať právo Únie a jeho všeobecné zásady, a teda aj zásadu proporcionality (rozsudok z 9. februára 2012, Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, bod 23 a citovaná judikatúra).

51 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na účely posúdenia toho, či sankcia je v súlade so zásadou proporcionality, treba vziať do úvahy najmä povahu a závažnosť porušenia, ktoré sa má touto sankciou potrestať, ako aj spôsoby určenia výšky tejto sankcie (rozsudok z 20. júna 2013, Rodopi-M 91, C-259/12, EU:C:2013:414, bod 38 a citovaná judikatúra). Zásada proporcionality ukladá teda členským štátom povinnosť aj vtedy, pokiaľ ide o posúdenie skutočností, ktoré možno zohľadniť pri stanovení pokuty (rozsudok z 9. februára 2012, Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, bod 54).

52 V konečnom dôsledku však prislúcha vnútroštátnemu súdu posúdiť, či s prihliadnutím na všetky skutkové a právne okolnosti veci, o ktorej rozhoduje, výška sankcie nejde nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou. V rámci konkrétneho uplatnenia tejto zásady proporcionality je totiž úlohou vnútroštátneho súdu, aby posúdil súlad vnútroštátnych opatrení s právom Únie, keďže Súdny dvor má právomoc iba poskytnúť mu všetky výkladové prvky týkajúce sa práva Únie, ktoré mu umožnia posúdiť tento súlad (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júla 2010, Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, bod 30 a citovanú judikatúru).

53 Pokiaľ ide o sankcie ukladané v prípade porušenia ustanovení nariadenia č. 1013/2006, ktorého cieľom je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a ľudského zdravia, Súdny dvor už rozhodol vo svojom rozsudku z 26. novembra 2015, Total Waste Recycling (C-487/14, EU:C:2015:780, bod 55), že vnútroštátny súd musí v rámci preskúmania primeranosti takejto sankcie zohľadniť najmä riziká, ktoré môže toto porušenie spôsobiť v oblasti ochrany životného prostredia a ľudského zdravia.

54 V prejednávanej veci nesprávne a nekoherentné informácie, ktoré sa uvádzajú v sprievodných dokumentoch, o ktoré ide vo veci samej, predstavovali, ako vyplýva z bodu 38 tohto rozsudku, porušenie ustanovení nariadenia č. 1013/2006. Takéto porušenie môže teda v zásade podliehať rovnakej sankcii, ako sa stanovuje pre prípad porušenia povinnosti vyplniť sprievodný dokument.

55 Podľa judikatúry Súdneho dvora uloženie pokuty ako sankcie za prepravu odpadu, v prípade ktorej obsahuje sprievodný dokument nesprávne alebo nekoherentné informácie, pričom výška tejto pokuty je rovnaká ako výška pokuty uloženej v prípade porušenia povinnosti vyplniť tento dokument, sa považuje za primeranú, ak na základe okolností, ktoré charakterizujú spáchané porušenie, možno konštatovať, že ide o porušenie rovnakej závažnosti vzhľadom na riziko, ktoré predstavujú pre ochranu životného prostredia a ľudského zdravia, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. novembra 2015, Total Waste Recycling, C-487/14, EU:C:2015:780, body 54 a 56).

56 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 50 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006, podľa ktorého sankcie uplatňované členskými štátmi v prípade porušenia ustanovení tohto nariadenia musia byť primerané, sa má vykladať v tom zmysle, že preprava odpadu, v prípade ktorej sprievodný dokument uvedený v prílohe VII toho istého nariadenia obsahuje nesprávne alebo nekoherentné informácie, možno v zásade sankcionovať pokutou, ktorej výška zodpovedá výške pokuty uloženej v prípade porušenia povinnosti vyplniť tento dokument. Vnútroštátny súd musí v rámci preskúmania primeranosti takejto sankcie osobitne zohľadniť riziká, ktoré môže toto porušenie v oblasti ochrany životného prostredia a ľudského zdravia spôsobiť.

O šiestej a siedmej otázke

57 Vnútroštátny súd sa svojou šiestou a siedmou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, aký výklad sa má dať pojmu „osoba pod jurisdikciou krajiny odoslania“ uvedenému v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1013/2006, ako aj pojmu „podliehať právomoci štátu určenia“ uvedenému v bode 15 prílohy I C tohto nariadenia.

58 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora konanie, ktoré upravuje článok 267 ZFEÚ, je nástrojom spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi, prostredníctvom ktorého Súdny dvor poskytuje týmto súdom výklad práva Únie potrebný na vyriešenie sporov, ktoré prejednávajú (rozsudky z 13. marca 2014, FIRIN, C-107/13, EU:C:2014:151, bod 29, a zo 6. októbra 2015, Capoda Import-Export, C-354/14, EU:C:2015:658, bod 23).

59 V rámci tejto spolupráce platí pre otázky týkajúce sa práva Únie domnienka relevancie. Súdny dvor teda môže odmietnuť návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudky z 13. marca 2014, FIRIN, C-107/13, EU:C:2014:151, bod 30, ako aj z 5. marca 2015, Banco Privado Português a Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, bod 36).

60 V prejednávanej veci treba konštatovať, že vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania neuviedol, v čom sú šiesta a siedma otázka nevyhnutné na rozhodnutie vo veci samej, a neposkytol podklady potrebné na užitočnú odpoveď na tieto otázky.

61 V dôsledku toho treba vyhlásiť šiestu a siedmu prejudiciálnu otázku za neprípustné.

O trovách

62 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 2 bod 35 písm. g) bod iii) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (EÚ) č. 255/2013 z 20. marca 2013, sa má vykladať v tom zmysle, že preprava odpadu uvedeného v prílohe III tohto nariadenia, ktorý je určený na zhodnotenie, sa má v zmysle tohto ustanovenia považovať za nezákonnú, ak dokument uvedený v prílohe VII toho istého nariadenia vzťahujúci sa na túto prepravu obsahuje nesprávne alebo nekoherentné informácie, ako sú tie uvedené v sprievodných dokumentoch, o ktoré ide vo veci samej, pokiaľ ide o dovozcu/príjemcu, zariadenie na zhodnocovanie odpadu, ako aj dotknuté krajiny/štáty, bez ohľadu na správne uvedenie týchto informácií v iných dokumentoch, ktoré boli predložené príslušným orgánom, úmysel uviesť tieto orgány do omylu a uplatnenie postupov uvedených v článku 24 toho istého nariadenia uvedenými orgánmi.**

2. **Článok 50 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006, zmeneného a doplneného nariadením č. 255/2013, podľa ktorého sankcie uplatňované členskými štátmi v prípade porušenia ustanovení tohto nariadenia musia byť primerané, sa má vykladať v tom zmysle, že preprava odpadu, v prípade ktorej dokument uvedený v prílohe VII toho istého nariadenia obsahuje nesprávne alebo nekoherentné informácie, možno v zásade sankcionovať pokutou, ktorej výška zodpovedá výške pokuty uloženej v prípade porušenia povinnosti vyplniť tento dokument. Vnútroštátny súd musí v rámci preskúmania primeranosti takejto sankcie osobitne zohľadniť riziká, ktoré môže toto porušenie v oblasti ochrany životného prostredia a ľudského zdravia spôsobiť.**

Podpisy